ततोऽध्वर्युः पू॰ति आशिरं दधि निनयति । अग्नीदा॰नयेति (३. ११) प्रेषितेनाग्नीधा विनीतं मथितं यद्दधि तदाशिरमित्युच्यते ।

अदस्मै नर इत्येनमवेक्षते (८. ५) पत्नी ॥४॥ एनं पूतभृतम् शाखान्तरोपदेशात् · सत्राहीनादावेकैव पत्नी इतराभिरन्वारब्धा सत्यवेक्षते न चोहः प्रकृतावप्येनेकपत्नीकेऽसमवेतत्वात्

समन्वारब्धनिष्क्रमणादि करोति माध्यन्दिनवत् ॥५॥ यादृशं माध्यन्दिने सवनऽउक्तम् सम॰मणम् विप्रुड्ढोमः हुत्वा वा समन्वारम्भः उदग्गमनम् ऋजुदेहीयाः सर्पन्त्यार्भवपवमानमिति मानवे चात्वाले तृणप्रासनम् सदसि पवमानोपाकरणम् स्तोत्रान्ते अग्नीदग्नीनिति प्रैषः (१. १६) । अत्र प्रैषे विशेषमाह ·

पशौ संवदस्वेत्युपचयस्थाने ॥६॥ माध्यन्दिने हि प्रतिप्रस्थातरित्येतस्मात्पदात्परो दधिघर्मायेत्यादिः (१. १९) प्रैषोपचय उक्तः · अत्र तस्य स्थाने पशौ॰दस्वेति प्रयोज्यम् तेन प्रतिप्रस्थातः पशौ संवदस्वेत्येवं प्रैषः · अनेकपशुषु पश्वोः संवदस्य पशुषु संवदस्वेति विशेषो यथास्वं द्वित्वबहुत्वयोः ।

प्रातःसवनप्रभृत्या संवादाच्छ्रुतेः शमित्रनुशासनप्रभृतीडान्तं कृत्वा पुरोडाशादि चेडाभक्षात् ॥७॥ अयं सवनीयः पशुः प्रातःसवनादारभ्य आ॰दात् यत्त्वा पृच्छादिति (६. ८. १) संवादं यावत् श्रप्यते स प्रातःसवनऽ॰च्छ्रप्यमाण उपशेतऽइति श्रवणात् (४. २. ५. १३) · अतः कारणादत्रावसरे शमि॰भृति यत्त्वा पृच्छादित्येतस्माद्द्वितीयाच्छमित्रनुशासनादारभ्य पश्विडान्तं कृत्वा तन्मार्जनान्ते पुरो॰दि सवनीयपुरोडोशासादनादि च आ इडा॰क्षात् आग्नीध्रे हविर्यज्ञ॰श्नन्तीत्येतत्पर्यन्तं (९. १२. १६) कुर्यात् · यद्यत्र शमित्रनुशासनादि न क्रियते तदा आ तृतीयसवनाद्यच्छ्रपणं पशोः श्रुतमस्ति तत्कृतं न स्यात् · अत आ तृती॰वनाच्छ्रपणश्रुतेरत्र शमित्रनुशासनादि कर्तव्यम् · द्वे ह्यत्रानुशासने (६. ८. १) त्रिः प्रच्यावयतादित्येकम् यत्त्वा पृच्छादिति द्वितीयम् तत्र प्रथममर्थात्प्रातःसवनऽएव कृतम् इह तु द्वितीयं शमित्रनुशासनादि कर्तव्यम् तत्र च यत्त्वा पृच्छादिति प्रतिप्रस्थाता करोति वचनात् · ततो जुह्वा पृषदाज्यमादाय शृतꣳ हविरिति च · अभिघारणमध्वर्योः । पुरोडा॰डाभक्षादित्यत्र विशेषमाह ·